

Sygn. akt *XVII AmE 118/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>

po rozpoznaniu 14 maja 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) ***Spółki Akcyjnej w S.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki***

o możliwość skorzystania z uprawnień

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 20 listopada 2017r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt *XVII AmE 118/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 listopada 2017 r., znak: (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 55 i art. 188a ust. 5 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2017 r. poz. 1148, z późn. zm.), w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), stwierdził, że przedsiębiorca (...) S.A. w S. nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii w latach 2017 - 2021. (decyzja, k. 5-7)

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła (...) S.A. w S., zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucono:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.a. oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, wyrażających zasadę proporcjonalności;
2. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 8 § 1 k.p.a. wyrażającego zasadę zaufania obywatela do państwa i jego organów;
3. obrazę prawa materialnego, tj. art. 55 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji jego zastosowanie poprzez wymierzenie powodowi sankcji.

Jednocześnie powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie od organu na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. (odwołanie, k. 9-10v)

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania, przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. (odpowiedź na odwołanie, k. 22-25)

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 27 listopada 2015 r. przedsiębiorca (...) Spółka Akcyjna złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz w art. 199 ust. 1 tej ustawy. /k. 1 akt adm./

Na podstawie tego oświadczenia dane powoda zostały zamieszczone w Informacji Prezesa URE z nr (...) z dnia 17 marca 2016 r. w sprawie jednolitego wykazu odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii. /okoliczność bezsporna/

W okresie do dnia 31 sierpnia 2017 roku powód nie przekazał Prezesowi URE informacji o jakich mowa w art. 54 i 188a ust 4 ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Zawiadomieniem z dnia 25 września 2017 r. Prezes URE poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia braku możliwości skorzystania przez przedsiębiorcę z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 oraz w art. 96 ust. 2 ustawy z 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii w latach 2017-2021, w związku z nieprzekazaniem Prezesowi URE informacji i oświadczeń, o których mowa w art. 54 i art. 188a ust. 4 ustawy (...), w terminie wynikającym z treści tych przepisów, tj. do dnia 31 sierpnia 2017 r. /k. 7-8v akt adm./

Przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na powyższe pismo w dniu 9 października 2017 r., załączając z opóźnieniem wymagane dane. /k. 10 akt adm. wraz z załącznikami/

W dniu 20 listopada 2017 r. Prezes URE wydał decyzję zakwestionowaną w niniejszym postępowaniu, którą doręczono powodowi w dniu 4 grudnia 2017 r.

Powyżej opisany stan faktyczny, który był bezsporny między stronami, Sąd ustalił w oparciu o wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, jak i w oparciu o twierdzenia stron, oraz fakty powszechnie znane. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebrany w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Okolicznością bezsporną w przedmiotowej sprawie jest, że przedsiębiorca nie złożył w ustawowym terminie informacji wymaganych przez przepisy ustawy o odnawialnych źródłach energii, które warunkują uzyskanie uprawnień o których mowa w art. 53 ust 1 oraz art. 96 ust 2 (...).

Stosownie do treści przepisu art. 54 ustawy (...), odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3, był obowiązany w terminie do dnia 31 sierpnia roku następującego po roku realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 53 ust. 1 ustawy (...),

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy (...) w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 53 ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1"

W myśl art. 188a ust. 4 ustawy (...) odbiorca przemysłowy, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 199 ust. 1, był obowiązany do dnia 31 sierpnia 2017 r., przekazać Prezesowi URE:

1) informację o:

a) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku,

b) spełnianiu warunków, o których mowa w art. 188a ust. 3 ustawy (...),

c) wykonaniu obowiązku, o którym mowa w art. 188a ust. 1 ustawy (...) w przypadku odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) oświadczenie następującej treści:

"Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 188a ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki określone w art. 188a ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.";

klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Stosownie do art. **55** (...) odbiorca przemysłowy, który **nie przekazał** Prezesowi URE **w terminie informacji** oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54 **nie może skorzystać z uprawnień, o których mowa w art. 53 ust. 1 i art. 96 ust. 2 przez okres 5 lat** od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 tej ustawy, w przedmiotowej sprawie w latach 2017 – 2021.

Zgodnie z art. 188a ust. 5 (...), odbiorca przemysłowy, który **nie przekazał** Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki **w terminie informacji** oraz oświadczenia, o których mowa w art. 188a ust. 4 **nie może skorzystać z uprawnień, o którym mowa w art. 53 ust. 1, oraz w art. 96 ust. 2** w latach 2017-2021.

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż powód nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 188a ust. 4 ustawy (...) w terminie i w związku z tym zaniechaniem zastosowanie ma przepis art. 188a ust. 5 ustawy (...), stanowiący o braku możliwości skorzystania przez danego przedsiębiorcę w latach 2017-2021 z ulg w obszarze realizacji obowiązku o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy o (...) przewidzianych dla tej kategorii podmiotów w art. 53 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 cytowanej ustawy.

Przepisy art. 53 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 ustawy (...) przewidują ulgi, stanowiące system wsparcia państwa dla przedsiębiorców. Dlatego też, wymaga się od nich, jako profesjonalistów, spełnienia określonych warunków. Ustawa wyraźnie uzależnia możliwości skorzystania z systemu wsparcia od terminowego, określonego w powołanych wyżej przepisach, złożenia stosownych informacji Prezesowi URE i zakłada utratę powyższych uprawnień w sytuacji nie złożenia informacji w terminie.

Przy czym nie została przewidziana w powołanych regulacjach możliwość przedłużenia tego terminu lub jego przywrócenia, gdy strona uchybiła terminowi w sposób od siebie niezależny i niezawiniony.

Skutki jakie przewiduje ustawa o odnawialnych źródłach energii za niedochowanie terminu wskazują, że termin ma charakter terminu zawitego, czyli takiego którego skutkiem niepodjęcie czynności w okresie czasu zakreślonym tym terminem jest wygaśnięcie przysługującego prawa. W sprawie niniejszej ustawodawca związał niezachowanie terminu do przedstawienia informacji z utratą prawa do skorzystania z systemu wsparcia w okresie 5 kolejnych lat.

Zatem nie sposób uznać za słuszną argumentację powoda, iż skoro dopełnił on obowiązku po terminie, tj. gdy stało się to w jego ocenie obiektywnie możliwe, to przysługuje mu nadal prawo do skorzystania z uprawnień. Przepis wyraźnie stanowi, że nie dopełnienie czynności w terminie powoduje utratę uprawnień.

Abstrahując już nawet od faktu, że przywrócenie terminu do dokonania czynności nie jest możliwe w przypadku terminów zawitych, gdyż taka możliwość dotyczy zasadniczo terminów procesowych, to okoliczność na którą powód się powołuje nie mogłaby stać się podstawą do przywrócenia terminu. Wszak przywracanie terminów następuje jedynie w sytuacjach, gdy strona uchybiła terminowi procesowemu i to bez swojej winy. Tymczasem w sprawie niniejszej powód powołuje się na fakt, że „osoba odpowiedzialna za sporządzenie dokumentów do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przebywała na urlopie”. Zdaniem Sądu powołana okoliczność jest natomiast jak najbardziej zależna od powoda, bo to spółka odpowiada za organizację własnego przedsiębiorstwa, w tym udzielanie urlopów poszczególnym pracownikom i ustalenie ich terminów, wyznaczanie pracownikom zakresów obowiązków i systemu zastępstw pracowników nieobecnych. Skoro więc spółka, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, zdecydowała o takim a nie innym sposobie organizacji pracy w przedsiębiorstwie to tylko ona ponosi za to odpowiedzialność. A zatem nie może się powoływać, że okoliczność przedstawiona jest przez spółkę niezawiniona i od niej niezależna. Także nawarstwienie pracy w sezonie letnim ze względu na działalność w zakresie przetwórstwa warzyw i owoców, jako typowa i specyficzna dla tego typu przedsiębiorstw nie może stanowić okoliczności zwalniającej spółkę od odpowiedzialności za niedotrzymanie terminu. Wszak właśnie ze względu na specyfikę tej działalności, jest to okoliczność powtarzalna i znana przedsiębiorcy, a zatem jako możliwa do przewidzenia także wymaga odpowiedniego dostosowania kadrowo-organizacyjnego, za co w całości odpowiada sama spółka. Prowadzenie przedsiębiorstwa wymaga zapobiegliwości, zdolności przewidywania jak również znajomości przepisów prawa.

Ustosunkowując się do zarzutów odwołania naruszenia przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe.

Reasumując, skoro powód pomimo, iż został uwzględniony w wykazie odbiorców przemysłowych, nie przekazał Prezesowi URE informacji i oświadczenia, o których mowa w art. 54 i art. 188a ust. 4 ustawy (...), w ustawowym terminie - tj. do dnia 31 sierpnia 2017 r., to utracił stosowne do treści przepisu art. 55 i 188a ust 5 (...) uprawnienia przewidziane w tych przepisach dla odbiorców energetycznych.

W tym stanie rzeczy zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa, zaś odwołanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie. Z tego względu, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym nastąpiło w oparciu o przepis art. 148¹ § 1 k.p.c., w myśl którego Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

W sprawie niniejszej wymiana przez strony pism procesowych, oraz dowody zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, były dla Sądu wystarczającą podstawą do orzeczenia na posiedzeniu niejawnym, że odwołanie podlega oddaleniu, gdyż nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka